

Naar aanleiding van de vraag of en in hoeverre de tuberculosefondsen van de landelijke vakcentralen uit het nieuwe fonds ondersteuning zullen ontvangen, deelt de ondergetekende mede inmiddels een missive te hebben ontvangen van de Ziekenfondsraad, gedagtekend 16 December 1949, op deze aangelegenheid betrekking hebbende, waarvan de inhoud hier gedeeltelijk moge volgen.

„In een rapport van de door de Stichting van de Arbeid ingestelde Commissie tot bestudering van de Tuberculosebestrijding wordt de wens geuit, dat uit het Vereveningsfonds een bedrag worde beschikbaar gesteld om een tegemoetkoming te bieden in de kosten van extra-voeding voor bij Algemene Ziekenfondsen verplicht-verzekerde tuberculosepatiënten, die thuis moeten worden verpleegd.

Voorzover de patiënten lid zijn van een der vakbonden, aangesloten bij een der drie grote vakcentralen, of tot de gezinsleden van zodanige leden behoren, wordt thans door de tuberculose-fondsen van deze instellingen een bijdrage van ten hoogste f 5 per week in de kosten van extra-voeding verleend.

Tengevolge van de toeneming van het aantal tuberculose-gevallen en het bestaande plaatsgebrek in de sanatoria zijn genoemde instellingen niet meer in staat de bijdragen op dezelfde voet te blijven verlenen.

Bedoelde Commissie is van oordeel, dat de gewenste maatregel een aflopend karakter kan dragen en dat zou kunnen worden volstaan met een bijdrage uit het Vereveningsfonds voor eenmaal, dan wel met een bijdrage uit dat fonds per jaar gedurende drie jaren.

Indien, zoals de Commissie wenst, de tegemoetkoming op 75 pct. van de kosten wordt bepaald en de kosten tot een maximum van f 5 per week in aanmerking worden genomen — de resterende 25 pct. zullen voor de georganiseerde arbeiders door de tuberculose-fondsen van de vakcentralen worden bijgepast —, worden de kosten van de gewenste maatregel begroot op een bedrag van 2 miljoen gulden per jaar.

Het voorstel van de Stichtingscommissie heeft een punt van bespreking uitgemaakt in de Ziekenfondsraad. De Raad is tot de conclusie gekomen, dat de voorgestelde maatregel niet past in het kader van de ziekenfondsverstrekkingen. Het Ziekenfondsenbesluit kent immers uitsluitend verstrekkingen van zuiver medische aard en niet met betrekking tot de voorziening in de behoefte aan voedingsmiddelen. Veeleer ligt hier, naar het oordeel van de Raad, een taak voor het in te stellen Praeventiefonds.

De Ziekenfondsraad heeft derhalve in zijn vergadering van 2 December 1949 besloten Uwer Excellentie te adviseren te bevorderen, dat gedurende drie jaren een bedrag van 2 miljoen gulden per jaar uit het Vereveningsfonds ter beschikking worde gesteld van het Praeventiefonds — boven het door dit fonds uit het Vereveningsfonds te ontvangen bedrag van 4 miljoen gulden per jaar — uitsluitend ten behoeve van een tegemoetkoming in de kosten van extra-voeding voor verplicht-verzekerde tuberculose-patiënten. Overeenkomstig het voorstel van de Stichting van de Arbeid was de Raad van mening, dat de uitvoering van de maatregel — dus de uitkering van 75 pct. (tot ten hoogste f 3,75 per week) van de kosten van extra-voedingsmiddelen — ten aanzien van de georganiseerde arbeiders zou dienen te berusten bij de vakcentralen, welke over een goed controle-apparaat in de vorm van haar reeds bestaande tuberculosefondsen beschikken. Ten aanzien van de niet-georganiseerde arbeiders zou de uitvoering, zo mogelijk, het best kunnen worden opgedragen aan de consultatiebureaux voor de tuberculose-bestrijding. Als criterium voor het in aanmerking komen voor bedoelde vergoeding zou moeten gelden de vraag of het consultatiebureau voor de tuberculosebestrijding extra-voeding voor de verzekerde nodig oordeelt.

Het consultatiebureau zou voorschriften kunnen geven ten aanzien van hoeveelheid en samenstelling van het extra-voedsel.

Op grond van het bovenstaande moge de Ziekenfondsraad Uwer Excellentie verzoeken te bevorderen, dat in het in te dienen ontwerp van wet op het Praeventiefonds nog worde opgenomen een bepaling, krachtens welke met ingang van 1 Januari 1950 het Vereveningsfonds gedurende drie jaren een bedrag van 2 miljoen gulden per jaar beschikbaar stelt voor bovenomschreven doeleinden en de uitvoering wordt geregeld, zoals hierboven wordt voorgesteld.

De ondergetekende kan zich met de beschouwingen van de Ziekenfondsraad verenigen, weshalve deze Memorie vergezeld gaat van een Nota van Wijzigingen, strekkende tot het door de Ziekenfondsraad beoogde doel.

Ten aanzien van de vraag of het gewenst is van Overheidswege wel omschreven richtlijnen voor de besteding der middelen vast te stellen, deelt de ondergetekende de mening van die leden, die niet gaarne zouden zien, dat de doelstelling van het fonds door richtlijnen al te zeer zou worden beperkt. De ondergetekende acht het gewenst het bestuur zoveel mogelijk vrijheid te laten bij het nemen van zijn beslissingen, opdat daardoor ook zoveel mogelijk gelegenheid bestaat die beslissingen aan te passen aan de behoefte.

De mogelijkheid tot vernietiging van besluiten, neergelegd in artikel 4 van het ontwerp, levert voldoende waarborg op tegen een mogelijk ongewenste bestemming van gelden.

De grote verantwoordelijkheid, gelegd op het bestuur, maakt inderdaad een zorgvuldige samenstelling daarvan noodzakelijk. Het ligt in de bedoeling, dat naast de centrale werkgevers- en werknemersorganisaties onder andere ook de Centrale Commissie voor de Volksgezondheid zal zijn vertegenwoordigd. De ondergetekende acht het niet nodig, zulk een representatie in het bestuur in de wet voor te schrijven.

Artikel 1. Inderdaad zal het Praeventiefonds slechts door het geven van subsidiën de volksgezondheid dienen te bevorderen. Het kan echter zeer wel mogelijk zijn, dat gelden worden bestemd voor het nemen van een nieuwe maatregel door een of andere organisatie. Het schijnt taalkundig juist deze mogelijkheid in de wet neer te leggen met de woorden: „zullen worden bestemd voor het nemen ..... van maatregelen”.

Artikel 3. Het bestuur zal bij het houden van toezicht op de besteding der gelden moeten letten op de rechtmatigheid. Het toezicht op de doelmatigheid zal moeten geschieden door de Geneeskundige Inspectie der Volksgezondheid; het houden van dit toezicht zal een onderdeel zijn van dat, hetwelk aan de Geneeskundige Inspectie in het algemeen is opgedragen.

Artikel 4. De ondergetekende acht het niet wenselijk te bepalen, dat de Minister geen besluit neemt dan na de Centrale Commissie voor de Volksgezondheid te hebben gehoord, omdat het de Minister veelal mogelijk zal zijn ook zonder het advies van genoemde commissie een oordeel te vellen. Voor zover daaraan behoefte zal bestaan, zal de Minister uiteraard vrij zijn, alvorens een beslissing te nemen, het advies van de genoemde commissie in te winnen.

De Minister van Sociale Zaken,
A. M. JOEKES.

1509 6

NOTA VAN WIJZIGINGEN (Ingezonden 24 Maart 1950)

a. Na Artikel 6 wordt gelezen een nieuw Artikel 7, luidende als volgt:

Artikel 7

1. De Ziekenfondsraad stort uit het Vereveningsfonds, bedoeld in artikel 2 van de Wet op de Ziekenfondsraad, in de jaren 1950, 1951 en 1952 in het Praeventiefonds telkenmale een bedrag van twee miljoen gulden boven het ingevolge artikel 2 te storten bedrag.

2. Het Bestuur van het Praeventiefonds bestemt, overeenkomstig nader door Onze Minister te stellen regelen, voor de jaren 1950, 1951 en 1952 de in lid 1 genoemde bedragen tot een totaal bedrag van zes miljoen gulden voor het geven van tegemoetkoming in de kosten van voeding van tuberculose-lijdende, die als verzekerden zijn ingeschreven bij de afdeling Verplichte Verzekering van de Algemene Ziekenfondsen en die niet worden verpleegd in een sanatorium voor tuberculose-lijdende of in een andere inrichting voor verpleging van zieken.

b. Voor „Artikel 7” (oud) wordt gelezen: Artikel 8.

c. Voor „Artikel 8” (oud) wordt gelezen: Artikel 9.

1509 7

VERSLAG

De vaste Commissie voor de Sociale verzekering, in wier handen bovengenoemd wetsontwerp is gesteld, is, na kennis genomen te hebben van de Memorie van Antwoord op het Voorlopig Verslag nopens dit wetsontwerp, van oordeel, dat door deze gewisselde schrifturen de openbare beraadslaging over het voorstel genoegzaam is voorbereid.

Vastgesteld 5 April 1950.

SUURHOFF
DE GROOT
DE KORT
MOL
STAPELKAMP
FORTANIER—DE WIT
KICKERT.